

Listopad

Dne 5. 11. žáci 9. tříd zhlédli divadelního představení Spalovač mrtvol v brněnském divadle Polárka.

Celý první listopadový týden věnovali vybraní žáci 8. a 9. ročníku přípravám na týdenní studijní pobyt v zahraničí. Tento pobyt se uskutečnil od 8. do 14. listopadu v rámci projektu Podpora jazykové gramotnosti na ZŠ Rosice. Zúčastnili se ho žáci 8. ročníku, kteří si vybrali volitelný předmět konverzace v anglickém jazyce, a devátáci, kteří si zvolili konverzaci v německém jazyce. Studijní pobyt žáků 8. tříd proběhl v Worthingu ve Velké Británii, kde žáci navštěvovali výuku angličtiny v Centre of English Studies, poznávali Londýn a okolí a mohli si vyzkoušet své znalosti angličtiny při konverzaci v hostitelských rodinách. Němčináři navštívili bavorské město Augsburg, kde se účastnili výuky v Did Deutsch Institut.

Jazykový kurz v Německu

Letos jsme my, žáci devátého ročníku, kteří jsme si zvolili jako volitelný předmět konverzaci v německém jazyce, dostali možnost podívat se, jak se žije v Německu. Zúčastnili jsme se jazykového kurzu, který se konal v termínu 8. - 14. listopadu. Doprovod nám dělaly naše dvě úžasné paní učitelky – Eva Treuová a Jana Odehnalová.

Ráno 8. 11. jsme měli sraz, podobně jako u všech výletů, u rosického zámku. Odjížděli jsme společně s osmáky, kteří mířili do Anglie. Okolo tři čtvrtě na sedm ráno si pro nás přijel velký oranžový autobus. Všichni jsme si posedali na svá místa a zavazadla byla také tam, kde měla být, což bylo velmi důležité, protože pro nás devátáky končila cesta v německém Augsburgu, zatímco osmáci pokračovali dále. Všichni jsme s tím počítali, jen řidiči to zjistili před autobusem. Během cesty jsme ještě dostali ponaučení typu: „Prosím vás, čůrat budete vsedě, i kluci! Nepotřebujeme uklízet po vás počůrané prkýnko. My vidíme, co tam děláte!“nebo: „Do sítěk patří pouze brýle nebo noviny! Ne aby vás napadlo tam strkat něco jiného, sítky jsou pak vytahané a děravé!“ Takže ve výsledku to vypadalo tak, že jsme mohli pouze rovně sedět, podotýkám že samozřejmě PŘIPOUTANÍ a dívat se a ničeho se nedotýkat. Páni řidiči zvolili velmi zajímavou trasu, protože jsme jeli 6 hodin jen k hranicím. Od Rozvadova do Augsburgu trvala cesta kolem 3 hodin.

Až už jsme byli tak v půlce Německa, slyšeli jsme rozhovor řidičů, ve kterém se dohadovali, kde vlastně ten Augsburg je? No, dojeli jsme a to je hlavní. Sice na nás rodiny čekaly na nějakém úplně jiném místě, ale netrvalo dlouho a přišlo se na to. Na místě zavládl nehorázný chaos, ale vše nakonec dobře dopadlo a my odjeli se svými hostitelskými rodinami. Všichni tak rychle zmizeli, že jsme se ani nestačili domluvit s paní učitelkou, co máme druhý den dělat a jak se vlastně dostaneme před naši školu nebo kde vůbec bude sraz. Zkrátka, nevěděli jsme nikdo vůbec nic. Naštěstí nám pán, který si přijel pro naši pětičlennou skupinku holek maličkým autem, všechno ukázal a večer jsme se dokonce i dozvěděli, že ten složitý plán cesty, který nám dneska odpoledne ukazoval a my na něj hleděli s otevřenou pusou, poněvadž jsme mu nerozuměli ani „fň“, budeme potřebovat už zítra ráno, kdy nás vypustí ráno z domu a my se budeme muset městskou hromadnou dopravou dostat až ke škole.

Ráno, v pondělí 9. 11. jsme se tedy nasnídali, naše náhradní maminka nám udělala balíček na oběd a my jsme vyrazili odhodlané vydat vstříc hromadné dopravě. Pohltila nás neskutečná radost, když jsme dojeli na předem smlouvené místo a zjistili, že jsme jeli správným směrem. Poté jsme se vydali ke škole, která byla od autobusové zastávky vzdálená asi 100 metrů, tam jsme počkali, až přijedou i ostatní a všichni jsme se utíkali učit německy. Zjistili jsme, že během vyučování s námi nesmí být paní učitelky a musíme se s jazykovou bariérou nějak vypořádat sami. Naštěstí jsme dostali velmi příjemného pana učitele, který byl pro každou srandu, navíc se nám vyučování snažil vždy něčím obohatit, takže to vůbec nebyla nuda, jak jsme se předtím obávali. V hodinách jsme například hráli různé hry na rozšíření slovní zásoby nebo jsme dělali projekt o České republice, který jsme poté prezentovali. Ve čtvrtek nás dokonce v rámci výuky poslali na místní trhy, kde jsme se prodávajících museli ptát na různé otázky. To nám přišlo hodně přínosné, zde jsme si zlepšili své jazykové dovednosti. Zjistili jsme, že v praxi je němčina něco úplně jiného než v našich hodinách a konverzovat nás docela bavilo.

Odpolední programy byly také velmi zajímavé. Naši dvouhodinovou přestávku mezi ukončením vyučování a odpoledním programem jsme trávili v McDonaldu, kde jsme všichni byli připojení na Wifi. Tento pobyt jsme také vnímali jako takovou odvykací kúru, poněvadž nám od agentury bylo zakázáno v rodinách podávat heslo. Prý aby nás tam nic nerozptylovalo a mohli jsme se soustředit pouze na zdokonalování jazyka. Stejně jsme po večerech seděli zavření v pokojích a měli tak trochu depku, co přijde druhý den. Na druhou stranu se zase mnohdy prohloubila naše přátelství...

Po skončení polední přestávky nám začaly odpolední programy. To jsme šli např. do Textilního muzea, kde kromě různých materiálů byla i móda začínající někdy v období 1. republiky. Muzeum bylo interaktivní, a tak jsme si tam mohli i ledacos vyzkoušet.

Další výlet byla prohlídka města Augsburg. Zde jsme poznali všemi milovanou průvodkyni Ilonku. Vůbec všechny výlety s ní byly zajímavé, protože Ilonka ani nenechala paní učitelky, aby nám to vysvětlily a začala do výkladu míchat bavorské nářečí a bavila se tím, že jí všichni přestáváme rozumět. Navíc chodila strašně rychle, takže jsme ani nestíhali si památky

prohlížet. Také velmi často skákala paním učitelkám do řeči, takže jsme se nic nedozvěděli. Prohlídku města jsme začali v gotické katedrále, kde byly dokonce ještě zbytky původní stavby z doby starověkého Říma. Viděli jsme i radnici, která byla na tehdejší poměry dost obrovská. Dále jsme pokračovali prohlídkou Fuggerova městečka. To jsou domky, které nechal postavit v 16. století bankéř Jakob Fugger pro nemajetné občany. Na to, že lidé platili, a vlastně platí dodnes, 0,88 Euro za rok, je to tu velmi útulné a poměrně luxusní bydlení. Jak jsme se ale později dozvěděli, obyvatelé musí v Augsburgu bydlet více než 30 let, musí být křesťané a nesmí nic vlastnit, ani jezdit někam na dovolené. Tak jsme nakonec s paní učitelkou usoudili, že takto bychom bydlet nechtěli. Na konci tohoto programu nás ještě čekala návštěva Zlatého sálu, kterým se pyšní augsburská radnice. Sál byl nádherný, celý ze zlata, Nejvíce nás ovšem překvapilo, že na jeho výstavbu byly použity pouze 2kg zlata.

Další, asi nejzajímavější výlet byl do Mnichova. Ilonka se opět vyznamenala a my z výletu kromě nákupu nemáme skoro nic. Šli jsme kolem budovy NSDAP, kde Hitler činil veškerá svá rozhodnutí. Poté následoval běh do městské brány přes několik kostelů, náměstí kolem davu lidí. No, tak jsme si pěkně prohlédli Mnichov. Nejvíce máme nastudované CaC a NewYorker. Aspoň, že jsme si nakoupili pár pohledů. Také jsme zde zjistili, že krize s uprchlíky je opravdu velká.

Ovšem nejzajímavější byl čtvrtek 12. listopadu! Únava, ponorková nemoc a odpolední program nás dorazil. Tady nás Ilonka naštvála nejvíc. Rozdělili jsme se do tří skupin a každá skupina dostala jednu paní učitelku. Na nás samozřejmě vyšla Ilonka. Mělo to být Po stopách Martina Luthera. Nejprve si Ilonka mlela pořád jenom svoje a dávala nám otázky, kterým jsme opravdu nerozuměli a občas jsme museli zajít i do nějakého obchodu poblíž, aby nám to tam vysvětlili, protože tam byli velmi milí lidé. Ovšem zlatý hřeb toho všeho byl, že se nám Ilonka ztratila. Po dvacetiminutovém hledání a čekání před kostelem, kde jsme se rozešli, jsme to vzdali a spěchali vyřízení za zbylými skupinami. Poté jsme zjistili, že se na nás Ilonka celou dobu s úsměvem dívala, jak jsme ji hledali, a v klidu si telefonovala.

Poslední program byl odpolední bowling, který jsme si užili. Večer před odjezdem nám naše rodiny oznámily, že pro nás přijede autobus už v 6 hodin ráno, takže budíček bude v 5, což pro nás po tom vyčerpávajícím týdnu bylo nepředstavitelné.

Vstali jsme!! Autobus dokonce přijel i na čas a my jsme plní zážitků vyrazili zpět domů. V Rosicích už na nás čekali rodiče, kteří byli rádi, že jsme se v pořádku vrátili domů, protože zrovna z pátku na sobotu byl v noci ve Francii teroristický útok a Německo i Francie chtěli uzavřít hranice.

Celý týden hodnotím kladně a hlavně jsme plní neuvěřitelných zážitků, na které budeme ještě dlouho vzpomínat!

Barbora Čechová, 9. A
Školní časopis Rosník

V měsíci listopadu proběhlo několik akcí, které měly žákům pomoci při výběru dalšího studia a při volbě povolání. Dne 19. 11. proběhl na naší škole Veletrh středních škol. Zde byli žáci a jejich rodiče informováni o způsobu podávání přihlášek, přijímacích zkouškách, ale zejména měli možnost se setkat se zástupci jednotlivých škol a seznámit se podrobnostmi o studiu na jednotlivých školách. Toto veletrhu se zúčastnily, jak školy z nejbližšího okolí, tak zástupci z brněnských škol a dalších škol z Jihomoravského kraje. O tuto akci byl jako již tradičně velký zájem. Dále žáci devátých tříd navštívili Úřad práce Brno-venkov, kde si otestovali své schopnosti a diskutovali s pracovníky o školách, které by jejich schopnostem a zájmům odpovídaly. Pro žáky 9. B proběhla tato exkurze 24. 11. a pro žáky 9. A 26. 11.

Poslední listopadový den byla redakce školního časopisu Rosník pozvána na vyhlášení výsledků celostátního kola soutěže Školní časopis roku 2015. Tato akce se konala v Brně a sjely se redakce školních časopisů z celé republiky. Rosník opět uspěl a ve velké konkurenci získal 2. místo za obsah časopisu a celkově obsadil čtvrtou příčku mezi časopisy z celé republiky.

Rosník uspěl i v celostátním kole soutěže Školní časopis roku 2015

Dne 30. 11. se vybraní žáci z redakce časopisu Rosník zúčastnili slavnostního vyhlášení výsledků celostátního kola soutěže Školní časopis roku 2015. Jak to celé probíhalo, popsaly žákyně, které se slavnostního vyhlášení zúčastnily.

Anežka Formánková (8. A):

Čas rychle utíká a doběhl do bodu dne 30. 11., kdy tři členové naší redakční rady měli zase možnost zajet si do Brna a reprezentovat náš časopis mezi ostatními favority, protože jakožto vítěz krajského kola měl Rosník jasný nárok postoupit do kola celostátního. Konkurence byla velmi tvrdá. Hned po příchodu na nás ze stolů koukaly barevné i nebarevné titulní stránky, s vánočními i podzimními náměty a se jmény, které nám připomněly minulý boj. Některé z nich vypadaly opravdu profesionálně, jiné byly zase ve fázi, kdy je potřeba doladit ještě některé detaily. Celkem se soutěžilo ve třech kategoriích a to 1. stupeň, 1. a 2. stupeň a 2. stupeň. Před vyhlášením nás však jako minule čekaly workshopy specializované na různá témata. Speciální workshop byl věnovaný i pedagogům.

Já jsem si vybrala workshop se zajímavě znějícím tématem: Jsou novináři zlí?, který se zabýval typy a šířením médií a šířením informací a také prací novináře a žurnalisty. Vysvětloval některé rozdíly (např. mezi žurnalistikou a PR), mluvil o tom, které typy zpráv média preferují, i o tom, jak by se měl člověk chovat, když poskytuje rozhovor novináři. Přednáška byla doplněna o osobní zážitky přednášejícího, jenž byl sám bývalým novinářem. Obohatil nás o mnohé informace, které budeme jistě potřebovat při psaní příštích článků do našeho časopisu. V jednu hodinu začalo vyhlášení. Rosník získal v kategorii pro 1. a 2. stupeň 2. místo za obsah časopisu a celkově se umístil jako čtvrtý. Myslím si, že i letošní soutěž školních časopisů si Rosník bude moci připsat mezi své triumfy.

Lea Petřivalská (8. A):

V celostátním kole soutěže bylo zastoupeno velké množství časopisů z celé republiky. V naší kategorii časopisů 1. a 2. stupně soutěžilo celkem 66 časopisů. Po tradičních workshopech, ve kterých jsme od pedagoga z fakulty žurnalistiky MU získali mnoho zajímavých informací ze světa médií, nastalo vyhlášení výsledků soutěže. K našemu potěšení se Rosník udržel v celorepublikové špičce a získal dvě krásná ocenění.

Vladimíra Odehnalová (5. C):

Letos poprvé jsem se vypravila s Rosníkem na tak velkou soutěž. Hned ráno u autobusu nás překvapila nádherná duha. Hned jsme měli lepší náladu. Ve škole, kde se konala soutěž, bylo na chodbě hodně různých časopisů. Dostali jsme tabulku, do které jsme měli hodnotit náš časopis. Po slavnostním úvodu jsme se rozdělili do workshopů. Povídání bylo zajímavé. Po občerstvení nastal nejdůležitější okamžik, vyhlášení výsledků. Všichni jsme byli napnuti. Nakonec jsme získali 2. místo za obsah časopisu. Radost nám udělalo i čtvrté místo v celkovém hodnocení. Myslím, že je to velký úspěch.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem redaktorům i přispěvatelům do našeho časopisu za jejich celoroční práci. Nejvíce se o úspěch zasloužila redakční rada, která pracovala v minulém školním roce. Jmenovitě to byli Vladimíra Odehnalová, Nela Burianová, Veronika Dušková, Denisa Hlavůňková, Anežka Formánková, Lea Petřivalská, Kateřina Kolibáčová, Ondřej Nedorost, Barbora Čechová, Kristýna Tůmová, Lenka Horáčková, Andrea Mecerodová, Jan Mecerod a Václav Špička. Náš časopis je k dispozici všem čtenářům na webových stránkách ZŠ Rosice, v knihovně a v Kulturním a informačním centru Rosice

**Za redakci časopisu Mgr. Jana Odehnalová a Ing. Gabriela Folvarčíková
Školní časopis Rosník**

30. 11. proběhl pro žáky 9. tříd projektový den Holocaust. Žáci se podrobněji seznámili s touto tematikou, zhlédli dokumentární filmy a diskutovali. Na tuto tematiku navázali hned následující den v projektovém dni Holocaust v literatuře.